

06.11.2023 PONEDELJEK Monald Koprski, duhovnik	KAPELA ob 18h	V ČAST ANGELOM VARUHOM, Tomaj 120
07.11.2023 TOREK Obl.posvetitve koprsk stolnice	KRIŽ ob 18h	+ DARJO PIPAN, Križ 159
08.11.2023 SREDA Bogomir, škof		
09.11.2023 ČETRTEK Posvetitev lateranske bazilike		
10.11.2023 PETEK Leon Veliki, papež	KAPELA ob 18h	+ EMA POČKAR, p.n.g. EDIJA ABRAM
11.11.2023 SOBOTA Martin, škof		
12.11.2023 32. NEDELJA MED LETOM Jozafat, škof in muč.	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	++ČERNIGOJ, KAZLJE 50 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

ŽUPNIJA TOMAJ
31 NEDELJA MED LETOM
ZAHVALNA

Štev.45/LETO XI.

05.NOVEMBER 2023

**Eden je naš
Učitelj, mi
vsi pa smo
bratje**

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 23,1-12)
Tedaj je Jezus spregovoril množicam in svojim učencem:

»Mojesov stol so zasedli pismouki in farizeji. Delajte vse in se držite vsega, kar vam rečejo, po njihovih delih pa se ne ravnajte; govorijo namreč, pa ne delajo. Vežejo težka in neznosna bremena in jih nalagajo ljudem na rame, sami pa jih še s prstom nočejo premakniti. Vsa svoja dela opravljajo zato, da bi jih ljudje videli. Napravljajo si širše molitvene jermene in podaljšujejo robove na obleki. Radi imajo častno mesto na gostijah, prve sedeže v shodnicah, pozdrave na trgih in da jim ljudje pravijo »učitelj«.

Vi pa si ne pravite »učitelj«, kajti eden je vaš Učitelj, vi vsi pa ste bratje. Tudi na zemlji nikomur ne pravite »oče«, kajti eden je vaš Oče, ta, ki je v nebesih. Tudi si ne pravite »vodnik«, kajti eden je vaš Vodnik, Kristus. Največji med vami naj bo vaš strežnik. Kdor se bo poviševal, bo ponižan, in kdor se bo poniževal, bo povišan.«

Obvestila:
Medžupnijska Karitas Dutovlje Tomaj zbira na zahvalno nedeljo 5.11.2023 in v tednu do 12.11.2023, PRALNI PRAŠEK IN RAZNA ČISTILA, ki jih lahko prinesete v cerkev k sv. maši ali izročite sodelavkam Karitas. Zbrano bomo razdelili socialno šibkim družinam na Krasu. HVALA!

VEROUK: REDNO
Darovi na zahvalno nedeljo so po priporočilu škofa Jurija namenjeni vzdrževanju Petrovega doma v Šempetru, kjer bivajo ostareli in obnemogli duhovniki koprsk stolnice.

Duhovna spodbuda

Ali me slisite?

»VI VSI PA STE BRATJE.«

MT 23,8

Kaj pomeni biti svetnik

Berila XXXI. nedelje med letom popolnoma sovpadajo s praznikom vseh svetnikov, a preden se uvedemo v konkretni komentar te nedelje, kratek odmik od svetnikov. Kaj pomeni biti – postati – »svetnik«?

V Svetem pismu sta dva koncepta svetosti.

V smislu stare zaveze je »svetnik« oseba ali stvar, drugačna, ločena, oddaljena, ki vzbuja spoštovanje in strah, če že ne strah: pred njo grem s sklonjeno glavo, sezujem sandale; če se ga dotaknem, se »opečem«, kot da me udari elektrika; torej Bog: trikrat svet (Iz 6,3).

Hkrati pa »svetnik« fascinira, ker je močan, je »magična« sila, ki jo želimo zgrabiti, da bi si pridobil milosti, z obredi, molitvami, daritvenimi potezami, a tudi s strahom, željo, ali pa z odporom in prošnjo.

V smislu nove zaveze pa tisti, ki je »sveti«, ni več oddaljen, nedostopen, strašen in fascinanten, ampak je »tisti, ki se približa človeku, da bi mu prinesel odrešenje«. »Nobeno ljudstvo ni imelo tako blizu sebe Boga, kot je naš« (Mt 4,7).

V Jezusu se Bog ne samo približa človeku, ampak postane človek, Emanuel (Bog z nami): pokaže se, ne straši več, pusti se ga dotakniti (in ne udari, ampak zdravi), celo dovoli udarec (in odpusti), postane šibek in reven, izgubi svoj očarljiv videz; ne obljublja čudežev, ampak se sklanja nad ubogega, prizadetega, zatiranega, da mu prinese osvoboditev in odrešitev.

Zato je v Kristusu »svetnik« »drugačen« zaradi svoje izjemne sposobnosti ljubiti, deliti, odpuščati, biti vsebina in ne oblika.

Če se vrnemo k XXXI. nedelji med letom, lahko rečemo, da je tema, ki nedeljska berila povezuje s praznikom vseh svetih, »forma in vsebina«, danes bolj aktualna kot kdaj koli prej, v odnosni resničnosti, ki je vse bolj sestavljena iz »vtisa«, oblike, trenutka, videza, hipnosti«, transmisivne in manj generativne komunikacije.

»vtisa«, oblike, trenutka, videza, hipnosti«, transmisivne in manj generativne komunikacije.

Današnja nedeljska berila tiščijo prst na rano, ki zadeva vse nas, na poseben način pa zadeva vse tiste, ki imajo kakor koli avtoriteto, moč, vlogo, ki imajo opravka z ljudmi, ki so jim zaupani, tako v družbeno-laični sferi kot v družbeno-verski sferi, in ki so poklicani, da jih formalno vzgajajo, začeni od družine, do politične, do cerkvene glede na vlogo, h kateri je poklican.

Tveganje interpretacije vloge, ki nam jo je dodelilo življenje, je v tem, da postane oklep opravičevanja, varnosti, zaradi katerega se počutimo kot nekdo, zaradi katerega pozabimo, kje in kako smo začeli, predvsem pa, za kaj smo bili poklicani.”

Jezus nagovarja farizeje in pismouke tistega časa, ki pa bi si ga zlahka izposodili v naši realnosti: »Kdor koli je največji med vami, bodi vaš služabnik ...« (Mt 23,11), vendar imam vtis, da ta »snov« močno spopade z »formo«, začeni od voditeljev Cerkve do voditeljev politike, in znižuje, celo v sami družini, »vlogo posameznika«, za katero se zahteva.

Glejte, Kristus nas kliče, da ne živimo po načrtih, po rokih, ampak da živimo v kontinuiteti za Boga, z Bogom in v Bogu, tako da ga priznavamo kot »Očeta« in priznavamo druge kot »brate«, od katerih prehajamo, da izpolnimo svojo službo ljubezni, dobroteljni, s ponižnostjo in konkretnostjo:

- naše obveznosti, naše početje, koliko želimo, da so čista oblika in koliko si resnično želimo, da so vsebina?
- ali je naš odnos do Boga, onstranstva (svetnikov, angelov ipd.) še vedno zaznamovan z mešanico spoštljivega strahu in želje po čudežih, skoraj magičnega, če ne čisto vraževernega občutka svetosti?
- Razmislimo.